

...PER UN AJUNTAMENT AL
SERVEI D'AGRAMUNT!!!

SUMARI:

- El lector opina
- Agenda
- Editorial
- El nostre concurs
- Holocaust
- Història i anecdotari
- Impressions d'un viatge a Madrid
- Eleccions Generals
- Comiat
- Centristes de Catalunya U.C.D. al poble d'Agamunt
- «Independents per un poble nou» als agramuntins
- Coses de la Parròquia
- Festes i festetes
- Quinta Columna
- La violència en la Televisió
- Catalunya, espill del seu passat
- Demogràfiques
- Activitats culturals de «La Caixa»
- El Municipi
- Un programa urgent: El Municipal

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde, Ricard Vicens

Subdirector: Jaume Cuñat Mata

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Joan Eroles, Josep M.ª Lluch,
Père Mora, Jordi Padullés i Joan Puig

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont
Guillem Viladot i Joan Novell.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 300 ptes.

Estranger 350 ptes.

Número solt 30 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina 3000 ptes. al mes

1/2 » 1500 »

1/4 » 750 »

1/8 » 400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. ANTONI PASCUAL SORO

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. LLUIS SABALA ABELLÓ

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

BOMBERS: Ajuntament - Tel. 39 06 32

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

Sr. Director de SIO

Agramunt

Distingit senyor,

Acompanyo una nota que us prego que volgueu publicar en aqueixa
apreciable revista, en relació amb la possible solució de l'afer de «La
Barretina».

Agraint-vos-ho a l'avançada, em plau de saludar-vos molt atentament.

Antònia Fornells

(Barcelona)

SOCIETAT «LA BARRETINA»

Com a beneficiària, per circumstàncies innecessàries ara d'esmentar,
dels drets que corresponien a la família Carreras i Batalla (Joan Sastre) en
la propietat dels solars on hi hagué instal·lada «La Barretina», és amb molt
de gust que he decidit de cedir per a la beneficència d'Agramunt la part
de guany que de l'alludida venda en pogués pervenir.

Crec interpretar en això el gran amor que aquella malograda i estimada
família sentia pel nostre poble, amor en el que jo participo, tant per sentiment
propí, com per respecte a la, per a mi, sagrada memòria de les susdites
persones.

Antònia Fornells

CARRERS EN CATALÀ

Altres vegades se n'ha parlat d'aquest tema a les pàgines de SIO i,
potser fins i tot, a algun lector, li pot semblar que ja comença a fer pudor;
malgrat tot, jo crec que ara, a les vigílies de les eleccions municipals, és
el moment més indicat per tornar a parlar-ne.

Fa ja alguns mesos, els agramuntins ens vàrem adonar que un dia l'Ajuntament
de la Vila havia fet retolar els noms d'uns quants carrers en català,
cosa que va caure molt bé a tota la població en general; però desgraciada-
ment uns dies mes tard, els soferts agramuntins s'adonaren també, que això
havia estat una trista enganyifa, com la d'aquell nen que plora perquè vol
una bicicleta, i li donen un caramel perquè calli.

Representants de partits polítics i convilatans en general, havien demanat
repetides vegades a l'Ajuntament de la Vila que retolés els carrers del
poble en català; però molt especialment el cas de la plaça del Mercadal, i el
de retolar amb el nom de «Plaça de L'11 de Setembre» la plaça que en un
principi se n'havia de dir «Plaza del Ejército». És clar, és molt fàcil, en els
temps que som, el fet de traduir els noms d'alguns carrers del castellà al
català, però la cosa ja canvia, quan es tracta de retornar el nom originari a
la «Plaza del Generalísimo Franco», o d'anomenar «Plaça del 11 de Setembre»
a una plaça que actualment no en té cap; això comporta uns certs tràmits
burocràtics, i fins i tot potser una certa incomoditat per part d'algunes perso-
nes, i com que «por el tiempo que me queda de estar en el convento»..., i
per aquests motius, les sol·licituds de permisos, que haurien d'haver estat
enviades fa temps a governació, o a on calgui, segurament que encara res-
ten a davall de la taula dels actuals consellers. Esperem que el pròxim
ajuntament, democràtic, elegit pel poble, i al servei del poble, sigui una
mica més realista, i dediqui un petit espai del seu temps, a posar als arxius
de la història tota aquesta sèrie de coses que per a la major part dels
agramuntins ja no volen dir res; però si us plau, a les plaques dels carrers
«ja n'hi ha prou».

Atment.

Jordi Padullés i Serra

Benvolguts senyors:

Us trameto uns suggeriments sobre la renovació de SIO, els quals no
tinc la pretensió que els accepteu, sinó solament exposar-los a la vostra
consideració.

Una de les coses que crec que afavoriria SIO, és el posar-hi un parell de
grapes per a fixar els fulls. Jo ho faig sempre, perquè el resultat és molt
pràctic, per evitar que es perdin i també per colleccionar-lo i a més li dóna
millor presentació. A propòsit de colleccionar-lo, crec interessant que SIO
oferís als seus lectors la possibilitat de poder enquadrar els periòdics
SIO, cada any, o sia dotze números, tal com ho fan moltes revistes. O també
seria molt pràctic, que cada tres o cinc anys edités un volum amb els periò-
dics que hagin sortit durant aquest temps. Cada volum guardat a la biblio-
teca fóra una part de la nostra història, que els nostres descendents d'aquí
cincuenta, cent, ... anys podran llegir amb tot detall. Llavors seria interessant
de començar l'edició del primer volum, amb els primers números de SIO
que van sortir.

Segueix a la pàgina 4

FEBRER

Dia 17 — F. C. AGRAMUNT

Per diferents qüestions relacionades amb la situació d'aquesta entitat esportiva, ha presentat la dimissió, com a president de la mateixa, en Gabriel Ortiz Xandra.

Dia 18 — EL TEMPS

Durant aquests últims dies hem tingut temperatures molt baixes amb gelades a la nit, clima completament normal d'aquests mesos, però que ens ha vingut de nou degut a les temperatures suaus que hem estat disfrutant últimament.

Dia 20 — MONUMENT HISTÒRIC

Al Consell de Ministres d'avui, celebrat a Madrid, ha estat declarat Monument Històric Artístic d'interès nacional, el Castell de Montclar, situat a la veïna població del mateix nom i agregada al nostre Municipi.

Dia 25 — CASAL AGRAMUNTÍ

Una seixantena de persones, han assistit aquest matí i a la sala-teatre d'aquesta societat, a l'Assemblea Ordinària Anual de la mateixa on, com és reglamentari, s'ha renovat part de la seva Junta.

Dia 27 — CAMPANYA ELECTORAL

A nivell de propaganda pels carrers a la nostra Vila, ha estat menys agressiva que la del 15 Juny de 1977, la «guerra de cartells» aquesta vegada no ha estat tal i, en general, s'han respectat més les parets.

Els mitings celebrats aquests dies han estat:

dimarts dia 13 a la nit i al Casal.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ: Davant unes 130 persones, han parlat: Gabriel Balcells (convilatà nostre d'Almenara), Joan Grau, Maria Rúbies i Macià Alavedra

dimecres dia 14 al vespre i al cinema Avinguda I

CENTRISTES DE CATALUNYA—U. C. D. Amb l'assistència d'unies 60 persones, han parlat: Joan Queralt Fortuny, Jaume Vilella Motllo i Jaume Barnola Serra.

dimecres dia 14 a la nit i al Casal.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA. Amb l'audiència d'unies 150 persones, han parlat: David Poca, Victor Torres i Joaquim Arana.

diumenge dia 18 al matí i al Casal

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA. Hi assistiren unes 60 persones, han parlat: Gregori Gutierrez, Felip Castell i Josep Riera.

dilluns dia 19 al cinema: Avinguda II

IZQUIERDA REPUBLICANA. Hi havia unes 25 persones, han parlat: Lola Quevedo, Angel Lara i José Checa.

dimecres dia 21 al vespre i a la biblioteca de «la Caixa»

ANICET CASAÑAS I CLADELLAS, senador independent per Lleida, ha parlat davant unes 25 persones.

divendres dia 28 a la nit i al Cinema Avinguda II

PARTIT DEL TREBALL DE CATALUNYA. Hi concorregueren 14 persones. Ha parlat Salvador Puig.

MARÇ

Dia 1 — ELECCIONS GENERALS

La gent de la Ribera del Sió, al llarg del dia i amb normalitat i fluïdesa, ha anat a depositar el seu vot als respectius col·legis electorals. Han pogut triar entre diferents opcions, concretament: 18 candidatures per al Congrés i 29 candidats per al Senat. Trobaran més informació d'aquesta diada en aquest mateix SIÓ.

Dia 3 — AGRAMUNTINS AL CONGRÉS I AL SENAT

De nou -com ja s'esdevingué a les eleccions del 15 de juny de 1977- dos convilatans han estat elegits en aquestes eleccions, es tracta de: Josep Ball i Armengol, Senador per Lleida de la Nova Entesa i Josep M.ª Triginer i Fernandez, Diputat al Congrés del P. S. C. - P. S. O. E. per Barcelona.

Segueix

I ARA, PER AGRAMUNT!

Tenim les eleccions municipals al davant. Aquest és un fet important a la Vila. Ens atrevim a dir que és l'acte més important que tindrà lloc al Municipi des de fa molts anys.

Novament, els redactors de «SIÓ» demanem a tots els convilatans que col·laborin en la tasca de fer un Agramunt millor. Aquest cop l'actuació concreta de cada veï ha d'ésser votant aquella candidatura que cregui més convenient per comandar la casa de la vila.

Ara que encara no sabem qui hi haurà al consistori, gosem dir que volem un ajuntament DEMOCRÀTIC, que sigui el representant de tots els agramuntins; que treballi i vetlli per a tots igual, que actui afavorint el poble i no, protegint minories o partits. Volem un ajuntament AGRAMUNTÍ que defensï els interessos de la comunitat davant les altres comunitats, que procuri afavorir i potenciar Agramunt al màxim, i donar prestigi a la Vila. Volem un ajuntament CATALÀ, perquè catalans, i entenem per català tota persona que viu, treballa i ESTIMA Catalunya, som tots els agramuntins i Catalunya és la nostra nació; un ajuntament que custodii la nostra llengua, la nostra cultura i les nostres institucions. Volem un ajuntament RESPONSABLE i EFICAC, puix el que cal són persones sèries que resolguin ben aviat els obstacles que sorgeixen dins la comunitat. Volem un ajuntament TREBALLADOR, ja que hi ha molta feina per fer i, si volem que les coses rutllin, caldrà treballar de valent. Volem un ajuntament DECIDIT i FERM, car caldrà prendre decisions de compromís que suposaran una actuació decidida i valenta. Volem un ajuntament que treballi EN HARMONIA, on tots els consellers vagin a una i on mai hi hagi temps per les disquisicions partidistes i imfructuoses... En fi, volem un ajuntament AL SERVEI DEL POBLE!

Si tots els agramuntins ens volem guanyar un ajuntament amb unes qualitats com les exposades, caldrà que examinem a consciència les dues candidatures municipals que es presenten; caldrà que cada u voti aquella candidatura que cregui que després actuarà millor en el comandament del municipi.

Agramuntins, voteu, així col·laborareu amb el vostre deure de ciutadans. Agramuntins, voteu per un ajuntament al servei d'Agramunt!

SIÓ
(28, febrer, 1979)

Dia 5 — JUNTA DEL CASAL

En la reunió que aquesta nit han tingut els membres de la nova junta d'aquesta entitat, i després de les votacions corresponents, la mateixa ha quedat formada de la següent manera:

President: Ramon Galceran
Vice-President: Manuel Mazón
Secretari: Josep M.ª Inglés
Tresorer: Jordi Bertran
Contador: Pere Mora
Vocals: Jaume Bonet - Emili Torrents - Xavier Santamaria
Albert Cuñat - Joan Fa - Salvador Huguet i Andreu Farré

Dia 7 — PREMSA CATALANA

SIÓ ha estat present a l'Exposició de Premsa Catalana Actual, celebrada al Palau de la Virreina de Barcelona del 16 al 28 de febrer. En el catàleg editat -on figuren totes les publicacions exposades- constatem que, dins les 103 publicacions que en podríem dir de premsa de comarques del Principat, SIÓ figura entre les 25 primeres que fa més temps que s'editen.

Dia 8 — CERTAMEN LITERARI

Ja són al carrer els programes -amb les bases per participar-hi- de la II.^a Convocatòria del Certamen Literari «Sant Jordi». No dubtem de la bona acollida per part del jovent, com de la qualitat dels seus treballs.

Dia 10 — CURSET DE SOCORRISME

Per als dies 12 al 28 de març, l'Assemblea local de la Creu Roja d'Agramunt ha organitzat un Curset de Socorrisme que tindrà lloc al Casal. Desitgem una nombrosa assistència i que adquireixi uns bons coneixements sanitaris.

ROBATORI

Dijous passat, uns desaprensus entraren a l'Església Parroquial i forçant les caixetes de l'almoina, se n'emportaren els pocs diners que hi havia. Un acte ben reprobable, que s'ha d'afegir a la llista dels que ja fa temps que passen a la Vila.

*De la Societat Cultural i Recreativa CASAL AGRAMUNTI
hem rebut la següent nota, amb prec de publicació:*

La Junta Directiva d'aquesta Entitat, respectant l'Article 6.è del Reglament, veuria amb molta satisfacció que tots els SENYORS FORASTERS

sense domicili a la nostra Vila, puguin compartir amb els senyors SOCIS, els locals i actes que es celebren a la SOCIETAT.

LA JUNTA

El lector opina — Continuació

Jo crec que tot el que és colleccionable, desperta més l'interès i l'atracció vers aquella cosa, i així potser també passaria amb el periòdic SIÓ.

Tal com he vist en alguna revista, als fulls centrals hi van posant un text d'un llibre, o d'un article colleccionable i aleshores aquests fulls es poden treure i enquadernan-los es fa un llibre.

Potser es podria fer el mateix al periòdic SIÓ, utilitzant algun dels diferents llibres antics dedicats a Agramunt. Jo en tinc un titulat «Notes històriques de l'església major d'Agramunt», 155 pàgines, 35 fotografies, editat l'any 1936, que és a la vostra disposició.

Trobo molt bé el projecte de renovació de SIÓ (editorial de gener). Un dels motius que hi faltava és «obrir SIÓ als pobles de la Ribera», tal com diu l'editorial, des de la Sentiu a Sant Guim de la Plana, perquè ells també puguin exposar les seves inquietuds i els seus problemes.

Els saluda atentament,

Rafel Vallverdú
(L'Hospitalet de Lobregat)

El nostre CONCURS

Ja ens han començat a arribar les respostes a les preguntes del mes de Febrer. Recordem que aquestes respostes hauran de ser al nostre poder, com a màxim, el dia 25 de cada mes. En el nostre proper número donarem les contestacions exactes rebudes i el guanyador.

A continuació, les tres

PREGUNTES DEL MES

- 1.ª Quin gremi va pagar la portada de la nostra Església Parroquial?
- 2.ª Quin és el document més antic conegut, escrit en català?
- 3.ª Quins pobles formen el municipi d'Agramunt.

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**
AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Empresa RAMON INGLÉS (Crích)

Hi ofereix els serveis de
**RESTAURANT - CAFETERIA
SALA DE FESTES - RESIDENCIA
BARRA AMERICANA
atesa per belles Senyoretas**

Holocaust

Después de muchas discusiones y de gastar mucha tinta en los diarios; después de que las críticas fueron ya negativas; después de preparar al telespectador con dos documentales sobre el tema, y a pesar de que durante la transmisión de uno de esos documentales dos repetidores de televisión volaron por los aires, y después de tomar una gran cantidad de precauciones para que no sucediera algo peor, se ha puesto en la pequeña pantalla el film americano HOLOCAUST. El film relata las persecuciones y asesinato de seis millones de Judíos durante el período nazi en Alemania, el film tiene una duración de siete horas y media y se ha transmitido en cuatro partes durante una semana. De la calidad del film no voy a hablar aquí, a mí lo que me interesó era la reacción del pueblo alemán.

Veinte millones de personas siguieron el macabro relato, todo un pueblo estaba pendiente del televisor, unos para ver cómo era tratado ese tema tan vergonzoso, otros para saber que es lo que de verdad había en esta «historia». Muchas han sido las cartas llegadas a los estudios, más de treinta mil llamadas telefónicas registradas durante una semana, cientos de cartas al Director en muchas publicaciones. La reacción del hombre de la calle ha sido muy diversa. Muchos han sido los que han dicho que ha sido acertado que se enseñara HOLOCAUST, otros dicen que ya es hora de que se olvide todo lo pasado, muchos protestan de que se ensucie Alemania y que tienen miedo de que el país sufra en el extranjero una baja de buen ver, también han hablado los que nunca van a aprender, los que todavía tienen ideas Nazis, para estos el film es una infamia y aseguran que no es verdad lo ocurrido en los campos de concentración; también se ha oído decir «Que fueron pocos los Judíos asesinados». La juventud ha sido la que más ha mostrado querer saber lo que sucedió y porqué pudo suceder que millones de personas murieran asesinadas a sangre fría.

Después de terminar cada episodio se transmitía una discusión con personas que todavía trabajan este tema. «El film —se dijo— se queda muy corto en mostrar lo que sufrió todo un pueblo, la realidad fue brutal y casi incontable, el odio, la corrupción y el sadismo llegaron

a extremos tan absurdos que nadie se daba cuenta ya de que «aquello» que metían en las cámaras de gas eran: hombres, mujeres, niños, las mismas víctimas eran como ovejas, nadie protestaba». Muchas fueron las preguntas a los expertos, una de ellas, horrible: «¿Sabía el pueblo alemán lo que sucedía en Auschwitz, Treblinka, Dachau y en otros campos de exterminio? ¿No se daba cuenta de que el vecino, o el médico y todos los que llevaban la estrella un día desaparecían? ¿I que quizás el padre, el esposo o el hijo tomaban parte en el exterminio de millones de inocentes? En la discusión se ha demostrado (y en revistas y diarios) que el pueblo lo sabía, quizás no sabía, la mayoría, todos los detalles y en qué cantidad la maquinaria infernal asesinaba diariamente.

Y cuando tuvo ocasión de saber, a través de los procesos de guerra, lo que de verdad sucedió no quiso saber nada, escurrió el bulto, echó la culpa a los de arriba. O dijo: Nosotros también pasamos lo nuestro; refiriéndose a los bombardeos, sin ver que esta comparación es absurda.

Otra pregunta: ¿Y la Iglesia? ¿Dónde estaba? ¿Porqué no protestó, porqué dejó que tantas vidas se vieran maltratadas, escarniadas, torturadas y al final, ese absurdo final del que nadie se libró?

Los pequeños grupos de Neonazis en Alemania han intensificado su campaña contra la «mentira» que, según ellos se propaga en todo el mundo contra su país, ha habido algunas detenciones y se han hallado muchas armas y munición en sus lugares de reunión.

En Munich ha sido prohibida, para el día 10 de febrero, una campaña-manifestación de los Neonazis que querían protestar sobre el film que, según ellos, es anti-alemán y sólo difunde mentiras sobre el asesinato de 6 millones de seres humanos, para ello tenían preparadas ya doscientas cincuenta mil octavillas que querían repartir.

José Letamendi
Munich - Alemania

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT.

Cinema AVINGUDA

Programació
pel mes d'abril

GALACTICA™

EL UNIVERSO
EN GUERRA

"GALACTICA" Una producció de GLEN LARSON

Con la actuació de RICHARD HATCH - DIRK BENEDICT y LORNE GREENE como Adama; Escrita por GLEN A. LARSON

Dirigida por RICHARD A. COLLA - Producida por JOHN DYKSTRA y LESLIE STEVENS - Productor Ejecutivo, GLEN A. LARSON

UNA PELICULA UNIVERSAL TECHNICOLOR © "GALACTICA" is a Registered Trademark of Universal City Studios, Inc. ©1971 UNIVERSAL CITY STUDIOS, INC. ALL RIGHTS RESERVED.

Distribuida por Cinema International Corporation

GREASE (BRILLANTINA)

UNA PRODUCCION DE ROBERT STIGWOOD-ALLAN CARR
JOHN TRAVOLTA OLIVIA NEWTON-JOHN en "GREASE"
, STOCKARD CHANNING como Rizzo con la especial aparición de EVE ARDEN, FRANÇOISE AVALLON
JOAN BLONDELL, EDDI BYRNES, SID CAESAR, ALICE GHOSTLEY, DODDY GOODMAN, SHA-NA-NÁ
Escrita por BRONTE WOODWARD. Dirigida por ALLAN CARR. Basada en la obra original de JIM JACOBIS y WARREN CASEY
Producida por Stig por KENNETH WASSMAN, MAXINE FOX. Escrita por ROBERT STIGWOOD. Dirigida por PATRICIA BIRCH
Producida por ROBERT STIGWOOD, ALLAN CARR. Dirigida por RANDAL KLEISER. Distribuida por "BRILLANTINA"

PARA MAYORES DE 14 AÑOS

Quando todo parecia tranquilo...

TIBURON 2

(JAWS 2)

ROY SCHEIDER
LORRAINE GARY MURRAY HAMILTON
TIBURON 2

UNA PRODUCCION DE ZANUCK/BROWN - Escrita por CARL GOTTlieb y HOWARD SACKLER -
Dirigida por JEANNOT SZWARC - Basada en los personajes creados por PETER BENCHLEY - Musica de JOHN WILLIAMS
Producida por RICHARD D. ZANUCK y DAVID BROWN - Productor Asociado JOE ALVES

UNA PELICULA UNIVERSAL TECHNICOLOR * PANAVISION™

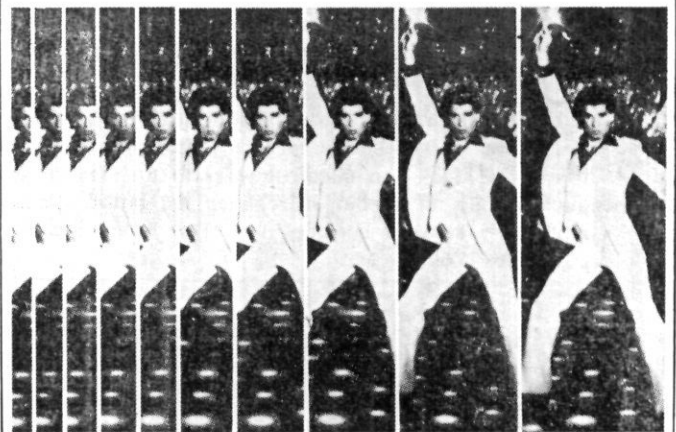

©1978 UNIVERSAL CITY STUDIOS, INC. ALL RIGHTS RESERVED.

Distribuida por: Cinema International Corporation

¡Siente ésta fiebre!

FIEBRE DEL SABADO NOCHE

PARAMOUNT PICTURES PRESENTA JOHN TRAVOLTA KAREN LYNN GORNEY
"FIEBRE DEL SABADO NOCHE" Una produccion de ROBERT STIGWOOD
Guión de NORMAN WEXLER. Director JOHN BADHAM
Productor ejecutivo KEVIN MCCORMICK Producido por ROBERT STIGWOOD
Musica escrita e interpretada por BEE GÉES

DISTRIBUIDA POR:
Cinema International Corporation

DISCOS Y MUSICASSETTES R50 - POLYDOR S.A.

HISTÒRIA I ANECDOTARI

Tots haurem sentit a dir alguna vegada que en un principi, allà en la nit dels temps, Agramunt s'anomenava **Pom d'Or**. I que degut a les tràgiques incidències que es conten en la llegenda de la Roca de la Delfina, el senyor de la vila determinà que en endavant ja no seria **Pom d'Or** sinó **Agremont**, equivalent a muntanya agra, de regust dolent i mala recordança.

No hi ha dubte que, a nivell popular, la historieta està ben buscada i s'ona bé; però la seva versemblança ja és més discutible. No obstant, també els estudiosos de la matèria han deixat volar la imaginació algunes vegades, des dels qui identifiquen la nostra vila amb la romana Annobis, o la més antiga Tolobis; fins als qui especulen sense massa rigor sobre el significat dels mots **acrimons** i **agrimons** que trobem escrits en els antics pergamins.

Diuen que **acrimons** podria ésser el nom d'algun personatge de l'època romana. I generalment s'opina que **agrimons** és un mot compost per dues paraules llatines: «agri», representatiu de terres, i «mons», equivalent a muntanyeta, tossal, etc. Aquesta darrera i ben lògica interpretació ens donaria que Agramunt significa «muntanyetes de terra» o «terra (país, indret) de muntanyetes». Totes dues versions són ben acceptables, perquè encaixen perfectament amb la realitat geològica que trepitgem.

De fet, els terrenys més immediats a Agramunt estan constituïts per una plana, amb una sèrie de tossals que s'arrangieren a una i altra banda del riu Sió. I en tots aquests tossals hi abunden els estrats d'argila i altres minerals terrosos, amb l'absència gairebé absoluta de pedra viva.

A favor de l'esmentada interpretació tenim l'escut de la vila, on amb les quatre barres al fons, hi figura un munt de turonets coronat per una flor estilitzada del lliri blau (flor de lis), d'aquests lliris que encara avui podem trobar pels marges ombradius o humits del nostre terme.

Sigui quin sigui el seu origen el mot Agramunt fa molts anys que és el nom de la nostra vila. I encara que segles endarrera algun castellà hagi escrit Agramonte o algun francès Agramont, aquestes variants són solament excepcions que confirmen la regla.

Tal com han anat les coses al nostre país, és un avantatge que el nom de la nostra vila sigui un mot invariable, sense cap significat concret a part el d'anomenar la població. Tant si han manat els uns, com si han manat els altres, Agramunt sempre ha estat Agramunt; la seva grafia no podia molestar a ningú, i tampoc convidava a deformat-la perquè sonés en un altre idioma.

La gent d'Agramunt som agramuntins o agramuntesos? Jo m'inclino per la primera expressió, sense atrevir-me a assegurar que la segona sigui totalment incorrecta. També ho van entendre així els fundadors del Casal a l'any 1935, en donar a la seva societat el nom de «Casal Agramuntí».

Lluís Pons i Serra

Impressions d'un viatge a Madrid

Fa ja alguns dies amb companyia d'uns quaranta pagesos de la Segarra i juntament amb d'altres centenars d'arreu de Catalunya, vaig anar a una manifestació a Madrid, convocada per la Unió de Pagesos a nivell de Principat i per la C.O.A.G. (Coordinadora de Agricultores y Ganaderos) a nivell estatal, per a protestar pel no equiparament de la S.S.A. (Seguretat Social Agrària) a la Branca General tal com deien els famosos «Pactos de la Moncloa»; i també pels avisos coactius que es fan en alguns pobles de Catalunya i Aragó, a totes aquelles persones que no han pagat el rebut de la Quota Empresarial de la S.S.A.

Malgrat la importància de tot això abans esmentat, hi ha dos fets d'aquesta marxa sobre Madrid que m'han cridat força l'atenció i vull aprofitar l'avinentesa de poder escriure a SIÓ per a donar-los a conèixer, tenint en compte la relativa importància dels mateixos.

El primer és la reacció de la gent de la capital envers la nostra manifestació. Veure com els balcons del carrer per on passàvem eren plens de gent que ens aplaudia, així com les mestresses de casa ens preguntaven sobre els nostres productes i feien comparacions entre els que ens pagaven a nosaltres i el que els costava a elles; em va fer adonar que el problema del camp, la gent de la ciutat el comprén molt bé, i que el productor i el consumidor no estan tan separats ni són tan enemics com alguns ens volen fer creure.

L'altre apartat força curiós és el fet que, un cop acabada la manifestació, s'atancessin cinc o sis noies d'uns divuit o vint anys que ens demanaven amb insistència la senyera que portàvem. Ens va semblar bé, i els la regalàrem. Quan valg veure marxar aquelles noies madrilenyes onejant la bandera catalana, no en vaig poder estar de preguntar-me ¿s'haurà canviat, a nivell popular espanyol, el concepte envers els catalans?

Joan Eroles

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

ELECCIONS GENERALS

Primer de març del 1979

De nou hem celebrat eleccions, les segones amb democràcia i les primeres dins el marc de la Constitució que, a casa nostra i a la comarca del Sió, s'han desenvolupat sense cap mena d'incident i solament amb les petites anècdotes de costum.

El lector trobarà en aquestes pàgines els resultats finals, còpia literal de les actes de les diferents taules, que podrà analitzar i treure'n les seves pròpies conclusions. Nosaltres no farem aquí l'anàlisi política d'aquets resultats, però sí que intentarem fer ressaltar els més significatius en relació amb els del 15 de juny del 1977.

Si en aquella ocasió guanyà el Pacte Democràtic amb 557 vots, ara ha quedat primer la UCD amb 807 vots. Amb tota probabilitat, molts d'aquets li han vingut de la Unió Democràtica que el 15-J. n'obtinguè 400 i en aquestes eleccions formava part de la coalició Convergència i Unió que ha obtingut 429 vots, és a dir, menys que el Pacte. Sintetitzant: UCD ha augmentat 340 vots i CDC n'ha perdut 146. Un altre fet significatiu ha estat l'augment de 108 vots del PSC-PSOE quedant a casa nostra en segon lloc seguit de Convergència i Unió i en quart lloc l'ERC, que contràriament a quasi totes les previsions també ha perdut votants (46), com també els ha perdut el PSUC (25) i Coalició Democràtica (el 15-J., Alian-

za Popular) que de 91 a passat a 70. La resta dels partits i coalicions amb uns resultats molt minsos, no són significatius. A la resta de la Comarca del Sió, la tònica general, amb alguna variació, no difereix gaire dels resultats de casa nostra.

En quant al Senat, si el 15-J. l'Entesa dels Catalans guanyà per àmplia majoria, ara els partits guanyadors encara que per un marge no tant ampli, ha estat UCD, que ha obtingut els tres senadors, seguits per en Josep Ball del PSC-PSOE que en les primeres eleccions fou el que obtinguè més vots.

I ja per finalitzar aquesta breu anàlisi, cal remarcar que els resultats de la nostra comarca segueixen la tònica dels de la circumscripció de Lleida donant un tomb espectacular als del 15-J. Aquesta gran variació no s'ha produït a la resta de Catalunya.

Per acabar, assenyalar que malgrat haver-se retirat la candidatura Falange Espanyola-Unitad Falangista, les seves paperetes per al Congrés roman-gueren tot el dia a disposició dels votants i foren contabilitzades com a bones. Així com també s'acceptaren com a vàlides les del Senat i es contabilitzaren havent-hi 4 candidats representats d'aquesta Coalició quan és sabut que únicament se'n poden presentar tres.

CONGRÉS

	CENS	VOTANTS	%	U.C.D.	PSC-PSOE	C. i U.	E.R.C.	PSUC	C.D.	U. N.	Bandera Roja	BEAN	Moviment Comunista	Estat Català	Izquierda Republicana	O.R.T.	Lliga Comunista	P.T.E.	P. Carli	Vots blancs	Vots nuls
AGRAMUNT	3386	2215	65,5	807	453	429	245	88	70	15	11	9	7	5	5	4	3	2	2	8	51
Puigverd d'Agramunt	229	159	69	57	12	42	21	8	5	—	—	—	1	3	4	—	—	—	—	6	4
PREIXENS	522	301	57,7	115	55	65	13	20	6	—	1	1	—	1	2	1	1	—	1	—	11
OSSÓ de SIÓ	210	123	57,67	72	10	10	12	2	7	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	—
PLANS de SIÓ	625	324	51,85	194	35	51	18	7	7	—	1	4	—	—	4	—	—	2	—	1	4
TOTAL Agramunt i Comarca	4972	3122	63	1245	565	597	309	125	95	20	13	14	8	9	15	4	8	4	3	20	66
Circumscripció de Lleida		U. C. D.		PSC - PSOE		C. i U.		PSUC		E. R. C.		C. D									
		54.493 (31 %)		42.875 (24 %)		27.360 (16 %)		18.332 (10 %)		13.336 (8 %)		5.673 (3 %)									

SENAT

	Agramunt	Puigverd	Preixens	Ossó de Sió	Plans Sió	LLEIDA
José Antonio Gómez Falange Española	14	—	2	5	1	
F. Xavier Badia Amatller CDC - UDC	431	48	57	14	55	
Josép Ball Armengol PSC - PSOE	473	21	59	18	53	48.885
José Boldú Marsinyach Moviment Comunista	28	—	3	1	5	
Anicet Casanyes Independent	143	18	25	13	36	
Amadeó Clariá Esteban PSC - PSOE	471	21	58	13	40	
Vicente Cueto Falange Española	3	—	1	1	1	
Miguel Fernández Unión L. Expresión	11	—	3	1	1	
Manuel Ferrer Profitós U C D	766	62	121	67	173	51.519
Juan Font Pérez Lliga Comunista	18	—	1	—	1	
Sixto Garganté Moviment Comunista	28	2	3	1	10	
Miguel Gispert Partit Liberal	6	1	1	—	3	
Jordi Grau Gratacós Estat Català	115	8	13	6	5	
Joan Grau Segarra CDC - UDC	324	54	56	13	68	
Buñaventura Martí Per l'Entesa	149	11	45	3	12	
Jaime Monsech Vilanova Unión L. Expresión	11	—	—	—	—	
J. Manuel Nadal Gaya U C D	744	52	115	74	155	50.603
José Palau Segarra CDC - UDC	413	48	62	10	59	
Alfonso Porta Vilalta U C D	741	53	107	67	152	49.813
José A. Rosell Per l'Entesa	144	10	28	2	15	
Ramon Rosell Vives C D	79	10	8	12	21	
Nieves Rovinat Moviment Comunista	24	1	1	2	4	
Victor Manuel Siurana Per l'Entesa	143	10	27	—	6	
Francisco Solé Carulla C D	76	6	11	9	11	
Vicente Solé Urosa Unión L. Expresión	3	—	2	—	—	
José A. Solís Falange Española	5	—	—	—	—	
Vicente Solís Falange Española	3	—	—	—	—	
Amalia Vidal Ibarz C.D.	80	4	8	7	13	
Josép Xam-mar i Peña PSC - PSOE	405	24	63	13	40	

CANDIDATURES QUE ES PRESENTEN PELS AJUNTAMENTS DE LA COMARCA (*)

ELECCIONS MUNICIPALS — ANY 1979 MUNICIPI PLANS DEL SIÓ (Pallargues)

Noms i cognoms	Domicili
Francisco Buireu Rovira	Les Pallargues
Bartolomé Porta Porta	Hostafranchs
Fco. Javier Aldomà Buireu	Concabella
Adrián Marquilles Bernaus	Cisteró
Vicente Llobera Escudé	Les Pallargues
Isidro Gomá Gabernet	Canós
Juan Vall Valls	Mont-roig
SUPLENT	
José Bargaes Vila	Hostafranchs

OSSÓ DE SIÓ

Centristes de Catalunya — U.C.D.

José Pedró Camp (Independent)	Bellver
Pedro Solé Buireu (Independent)	Montfalcó
Ramón Farran Bernaus (Independent)	Ossó de Sió
Juan Sendrós Serra (Independent)	Castellnou
José Castellà Serra (Independent)	Ossó de Sió
Pablo Solé Janer (Independent)	Montfalcó
Antonio Fornells Botest (afiliat)	Bellver

OSSÓ DE SIÓ

Agrupació d'Electors «Seny, Treball i Libertat»

Jorge Rovira Petit	Montfalcó
José M. Huguét Sans	Ossó de Sió
José Miralles Pompaçona	Ossó de Sió
Agustín Jové Solé	Castellnou
Wenceslao Gimbert Gill	Ossó de Sió
José Gilabert Marsol	Ossó de Sió
Juan Farran Gasol	Ossó de Sió

PREIXENS

«BLOC D'INDEPENDENTS»

Juan Jové Solá	Preixens
Mateo Montfort Guardia	Ventoses
Pablo Font Coma	Pradell
Jaimé Guasc Petit	Pradell
Jaime Huguét Trepas	Preixens
Jorge Pijuán Riera	Preixens
Jorge Planes Sendrós	Ventoses

SUPLENTS

José Utges Pla	Pradell
Ginés Martínez Martínez	

PUIGVERD D'AGRAMUNT

«BLOC D'INDEPENDENTS»

Juan Erolés Samarra	Puigverd
José M. Corrales Fontova	Puigverd
Juan Salvadó Castellà	Puigverd
Juan Guixé Puig	Puigverd
Ramón Piqué Galltó	Puigverd
Domingo Serra Mallol	Puigverd
Francisco Sorribes Xandre	Puigverd

(*) Sortint al pas dels comentaris que s'han fet per la Vila, SIÓ, vol remarcar que les candidatures per les eleccions municipals, publicades, han estat copiades literalment de les llistes oficials que han publicat les jurisdiccions electorals; ja sigui en català o en castellà.

COMIAT

Voldríem incloure dins d'aquest comiat y sense ànim de fer ressaltar res, sinó com a balanç de la gestió de l'Ajuntament, donant-se la circumstància del cessament de tots els seus membres ja que la propera Corporació Municipal serà la primera, després de molts anys, elegida directament pel poble; és la nostra intenció mencionar les obres i gestions realitzades que ens semblen més interessants, així com també els projectes que, malgrat la bona intenció per una o altra circumstància no s'han pogut portar a terme.

No intentem posar una llista d'obres i gestions realitzades, seria massa fred i podria semblar que s'ha fet quelcom extraordinari, ans al contrari no s'ha fet més sinó actuar segons manaven les circumstàncies i les necessitats del poble exigien, com varen ésser, la planificació i execució del Polígon Industrial i la compra d'un grup de recanvi per l'elevació d'aigües, la modernització del servei de recollida d'escombraries, canvi de la Bàscula Municipal i d'altres obres que es podrien incloure dintre del capítol d'embelliment de la Vila, com la Plaça Nova del Carrer Castell, les voreres del Carrer Guimerà i Avinguda M. Jolonch, amb els seus corresponents aparcaments, la construcció del mur de contenció dels Dipòsits amb el seu ajardinament, l'ajuda a la reconstrucció de la Capella del Sió així com l'execució de la Plaça que l'envolta. Reparació de la casa del Metge i la del Secretari, així com l'instal·lació de diversos jocs infantils al Passeig de Josep Brufau. S'ha procurat atendre necessitats fortament sentides com la portada d'aigua i clavegueres a la partida Comain, a la caserna de la Guardia Civil, clavegueram del Raval de Sant Francesc, segla Molinal fins a l'Avinguda J. Mestres, pavimentació del dit Raval de Sant Francesc, carrer Carabassa amb la seva bifurcació, els passadissos del Cementiri, escales del Raval de Puigverd fins al Carrer de les Eres, canalització de l'últim tram del col·lector general del Riu Sió, neteja del dit Riu, i de la majoria de clavegueres mitjançant la col·laboració d'un equip especialitzat, subvenció a la tubuladura de més de dos mil metres de la segla gran.

No hi ha dubte que tots els Ajuntaments que han passat i seguiran passant, s'esforçaran per a deixar

constància del seu Interès envers Agramunt, també sabem que a tots ens agrada contemplar la felna feta en el curs del temps, per això, i tenint en compte aquestes circumstàncies de canvi i l'avinentesa que ens proporciona el nostre butlletí SIÓ, hem anat relacionant el que a judici de l'actual Corporació s'ha fet de més destacable durant aquets anys.

Podríem dir també, que no com a obres directes però sí gestionades o bé subvencionades, hi ha les ajudes a les entitats locals, Coral d'Avui, Club de Futbol, Cavalcada de Reis, Grups d'Esbarjo de Jovent, organització de Festes Majors, contribució en una tercera part a la compra de l'ambulància de la Creu Roja, així com també millores diverses amb les obres i instal·lacions de cuina i menjadors a l'edifici de les Escoles Nacionals.

Dues o tres obres hi ha però, que mereixen especial menció, i són la consecució de la independència de l'Institut, la compra de sis mil metres quadrats de terreny, cedits ja al Ministeri per a construir en ell un edifici de vuit unitats d'E.G.B., que segons bones referències es portarà a terme durant l'any en curs i la reparació, eixamplament i asfaltat de la carretera d'Agramunt a Tornabous, obra que sempre s'ha considerat de vital importància per la Vila, actualment pendent d'execució per l'Excma. Diputació Provincial, possiblement dintre l'any que som, i amb la col·laboració de l'agregat d'Almenara i els Ajuntaments de Puigverd i Tornabous.

No voldríem deixar de mencionar, si més no perquè els nous components de l'Ajuntament ho tinguin en compte i actuïn segons el seu criteri, els projectes més importants que han quedat pendents de realització, ja per manca de temps, possibilitats econòmiques o d'altres circumstàncies. El Pla d'Ordenació Urbana (ja existeixen plans complets) que solament falta revisar-lo i posar-lo a informació pública. Construcció del Polideportiu i grades al Camp Municipal d'Esports, també amb plans legalitzats i aprovats. La urbanització del terreny circumdant al nou Col·legi d'E.G.B. El canvi de l'enllumenat públic.

La construcció d'un nou pont sobre el Sió, que enllaça el Passeig d'en Josep Brufau amb el Polígon. La construcció d'una plaça i obertura d'un nou carrer en el lloc de l'Escorxador Vell, deixant uns metres de l'antiga muralla i la renovació de la canonada de pujada d'aigua dels Dipòsits de reserva al de distribució del Castell.

Si la dedicació a la cosa pública exigeix una gran dosi de bona voluntat i comporta desenganys i preocupacions de tota mena, també a l'ensems proporciona íntimes satisfaccions al constatar que la solució de problemes que diàriament es presenten, contribueixen al millorament i benestar de tota la comunitat agramuntina.

No ens són desconeguts problemes que existeixen i que demanen afrontar-los amb entusiasme i decisió, malgrat la manca de mitjans econòmics que a tal fi es disposa; d'altres n'hi ha que malgrat haver estat tractats i estudiats amb força atenció i

deteniment no han pogut ésser resolts i esperen millor oportunitat.

Agraïm ben sincerament i de tot cor la col·laboració que en tot moment hem rebut dels veïns i diferents estaments de la població i coneixedors com som de l'ànim que això infon en els moments de depressió, oferim la nostra ben generosa, pel que pugui servir-los d'ajuda, orientació o consell, als components de la nova Corporació Municipal.

A tots una vegada més, per les atencions dispensades el nostre major agraïment, a l'ensems que demanem disculpes, per aquells casos que hagi pogut fallar la iniciativa o enfocament d'alguna determinada qüestió.

LA CORPORACIÓ MUNICIPAL

A tots els redactors i col·laboradors de Sió

Essent aquest el darrer mes que exerceixo les funcions de Direcció del «Butlletí Informatiu Municipal», vull agrair ben sincerament i de tot cor a totes les persones que directament o indirectament han anat col·laborant durant els anys a la difusió i coneixement de les nostres coses a través de dita Revista. La seva ajuda ben valuosa per a mantenir, malgrat les vicissituds i dificultats de tot ordre, aquest senzill però eficaç mitjà de comunicació amb els nostres convilatans, animant-los a la vega-

da, perquè en el successiu, continuïn la seva tasca amb el mateix entusiasme, dedicació i capacitat de sacrifici que fins ara han demostrat, a l'ensems que els ofereixo també la meva sincera i desinteressada col·laboració. Hem de procurar, entre tots, que es mantingui la seva publicació. Moltes gràcies.

El vostre amic,

RICARD VICENS I BORGES

CENTRISTES DE CATALUNYA - U. C. D.

AL POBLE D'AGRAMUNT

Amb molt de gust volem donar constància, dins el viure quotidià del nostre Agramunt, d'uns homes ben predisposats i plens d'illúsió per a servir la nostra Vila, i que formen la candidatura de Centristes de Catalunya/UCD.

Sabem prou bé que no es pas gens fàcil ser a Ca la Vila, ja que de dificultats no en faltaran mai; però això és complement i funció del mateix càrrec. Estem convençuts que el nostre lliurement i bona voluntat farà que sigui més lleugera la pesada càrrega.

Creiem que seria poc formal estendre's en un programa d'actuació, ja que prometre és fàcil; amb tot, el nostres plans preparats són per dur-los a terme amb tot l'interès i dedicació, amb tota l'honestetat i ferm propòsit de servir i fer el millor per a tot el poble d'Agramunt.

Esperem i volem assolir un Ajuntament plenament democràtic, i per aquest motiu us demanem el vostre vot que és del tot necessari per a nosaltres que, sols o amb els altres partits, volem el millor camí de tot i per a tothom.

No volem cansar la vostra atenció d'entrada, sinó que, com hem dit al començament, deixar constància que hi som i anem per feina, aprofitant l'ocasió, ja des d'ara, per a donar les gràcies a tots els que han fet possible la victòria en les eleccions generals passades a favor del Centristes de Catalunya/UCD.

Us recordem que el vostre vot serà decisiu **PER A CENTRAR LES COSES.**

CANDIDATURA:

Pere Roig Mora
Jordi Bertran París
Josep M.^o Gimenez Badia
Josep Boncompte Jové
Miquel Valls Marquilles
Antoni Alcalà Novensa
Joan Valls Mayoral

Domènec Vilalta Tallavi
Jaume Solans Solé
Francesc Capacete Píriz
Josep Rovira Pijuan
Josep Pedraza Pérez
Angel Lluch Jou

Per a un bon servei

**Funerària
(Casa Romà)**

Rapidesa... Economia...

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT

*Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home*

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

*Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra*

GRUP «INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU»

ALS AGRAMUNTINS:

El Grup «Independents per un poble nou» ha nascut de la idea d'una colla de convilatans preocupats per l'esdevenidor del poble. Davant d'aquest fet han volgut acceptar el compromís que representa el presentar-se a les eleccions municipals.

Som un Grup «Independent», és a dir, que no ens devem a cap disciplina de partit; tot i que alguns membres de la llista militen en determinades ideologies polítiques.

En contra dels rumors que circulen pel poble, volem deixar ben clar que el nostre propòsit ha estat sempre el d'acollir a tots els agramuntins, qualsevol que sigui el punt de naixença i manera de parlar.

• • •

Som conscients dels molts problemes que hi ha en un Ajuntament. De bon principi acceptem que se'ns farà difícil resoldre'ls tots. No obstant, prometem afrontar-los amb entusiasme, essent la nostra premisa principal una dedicació total i honesta. És a dir, potser no podrem solucionar totes les qüestions tal i com voldríem, però sí que assegurem que hi haurà per part nostra una absoluta honradesa en les gestions envers, això sí, el benestar de la majoria.

No podem prometre prebendes ni milions, però sí garantim que vetllarem per la claredat de l'administració; pel bon funcionament dels serveis; per un urbanisme adequat a la mesura del poble; per potenciar manifestacions i activitats culturals i esportives; per assolir una sanitat més eficaç; per facilitar la creació de llocs de treball; etc.

• • •

Perquè veiem que els nostres propòsits seran difícils de realitzar, ja des d'ara demanem el vostre suport, agraïrem, doncs, informació, assessorament, suggerències i opinions de veïns, partits polítics i associacions de tota mena. Procurarem obrir vies per a tothom que facilitin la participació de tots; i, naturalment, volem donar sempre una àmplia informació del que passa a Ca la Vila.

Per portat a terme això exposat, us demanem el vostre vot. Gràcies!

«INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU»

J. Huguet, J. Puig, M. París, R. Solé, J. Bertràn, P. Castellà, R. Serra, J. M.ª Torres, J. M.ª Lluch, Ll. Bertràn, J. Cots, J. Balagueré i J. M.ª Canosa.

Agramunt, març del 79

Llenya i Carbó
**F. Santamaria
i Fills**

Santa Esperança
Telèfon 390387

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Coses de la Parròquia

CAPELLA DEL SIÓ

Després d'haver-se publicat el balanç de les despeses per a la reconstrucció de la Capella, continuen arribant donatius per a eixugar el deute que ha quedat.

En el mes de gener es reberen 8.600 pessetes i en el mes de febrer 17.200.

CARITAS

La Parròquia demana a tots els qui puguin donar-la, roba per a infants des del neixement fins als 14 anys.

Hi ha molta gent que ja ha arraconat les prendes dels petits i el més fàcil és que si algun dia els en vingúes un de nou o be arribessin a tenir nets, tornessin a comprar roba nova, puix les modes van canviant i a més no hi ha tendència a aprofitar coses i sobretot els petits es vol fer-los anar ben mudats i amb roba flamant.

Totes aquestes peces que es queden als armaris, entregades a CARITAS, serien la solució per a un bon nombre d'infants i adolescents.

CATECISME DE PRIMERA COMUNIÓ

Ja han començat les classes per a infants, que imparteixen alternativament senyores catequistes i sacerdots.

El 27 de febrer es féu una reunió de pares per tal de deixar en clar les normes que regiran enguany a la nostra Parròquia.

C.

Festes i Festetes

Es curiós el veure de la manera que surten d'espavillats els nostres fills, es admirable el veure com s'unelxen per aconseguir un fi o bé un projecte que els interessa. Només cal fixar-se en la traça que tenen per a organitzar festes, sorteigs, etc. per a recaptar cabals per tal de fer excursions. A més de l'afany de superació que tenen, puix en cada empresa nova d'aquestes que organitzen, milloren el seu destí augmentant els dies de viatge i els quilòmetres de distància. En aquest pas no és escabellat el pensar que dintre pocs anys en viatjes de cap de curs ens donin la volta al món.

Els grans, cs clar!; els ajudem ben bé. No regategem cèntims per abonar els seus projectes. Els resultats generalment són bons, almenys econòmicament, i és ben normal que, a part del pagament crescut que han de fer per a llogar una sala de festes, es reemborsin encara uns quants milers de pessetes.

Això és bonic, ja ho crec!, demostra que els nostres successors tenen esperit d'empresa, esperit de col·laboració, enginy, i saben que l'ajuntar-se és bo per aconseguir quelcom.

Ara bé jo pregunto (m'agrada preguntar i preguntar-me); donat el cas que algun dia se'ls acudís d'assolir alguna cosa que no fos tan divertida com una excursió o un dies d'ésbarjo, com per exemple ajudar un company o persona deseparada que per desgràcies familiars o motius de salut estés molt necessitada; col·laborar a alguna campanya com «la fam en el món», «la infància»; en fi moltes altres coses que se'ns escapen de les mans i de la memòria... Serien els mateixos resultats d'unió, col·laboració, avenència, organització, alegria? S'arribarien a fer aquestes festes i festetes, aquests sorteigs? Es vendrien els numerets de les rifes amb aquesta manyagueria amb que ho fan les noietes estudiantes?

Per altra banda, nosaltres els grans, els que tant a gust donem suport als seus projectes de viatges i excursions: Fariem el mateix?, ompliríem les seves festes?, ens desferíem alegrement d'alguns bitllets de les nostres carteres?

Penso que a l'endins nostre tots ja sabem la resposta.

Creus

PERSEVERÀNCIA

Deixar què, l'ansia?
retreure mals pensaments,
sentir-se esmorteït,
no cal; si són problemes!

Al fi i al cap,
se sent prou l'inflor,
de les vexacions, i d'incomprensions,
davant un món que s'ensorra.

Si el desig i el trepig,
anessin paral·lels, tenim compte,
que la justícia i la pau,
serien fàcils d'adquirir.

I les fòbies i les foteses,
tindrien poca senectut,
car no deixarien de no viure,
el permanent fatig de la matèria.

Caldria que en les croentes,
i eslleissades trobades,
d'uns patrimonis assolits, impunement,
hi entrés l'aire, que vivifica,
el mal olor impenitent.

Que les persones, si així cal esmentar-les,
se'n fessin ressó de la covardia i l'orgull
amb que altris les miren amb recel.
meravellessin llavors, en el retrobament
[de la consciència.

Com la dignitat perduda, que no admet
[dilacions,
com el guanyador que assaboreix l'obra
[acabada,
que ha forjat dia a dia, amb la pretensió
ben simple de donar-hi brevetat, preuarea.

Mortals tots, sense diferències,
sense maldar, que no calc, mal,
som cendra, terra, deixalles escolpides,
sols per un demà, que altres recolliran.

Segueix l'aldarull i el temor,
a costa de vides innocents;
si les sangs són tan virulentes,
on comença el dolor?

Anhel de viure per viure,
enmig de fallades i perdó,
malmesa la veritat, s'ha d'escriure
que l'home, si no pensa: és el gran
[perdedor.

Francesc Carafi
SANT SADURNI D'ANOIA

Quinta Columna

La violència en la Televisió

FESTA DE C.O.U. — Es va celebrar el passat dissabte, 24 de febrer, a la discoteca local. Organitzada pels alumnes que cursen el COU amb la finalitat, es veu, de recollir diners que els ajudin a suportar les despeses que preveuen que els suposarà el viatge que tenen programat per aquesta primavera. La major o menor importància que aquests tipus de viatges puguin tenir des d'un punt de vista estrictament pedagògic, són figures d'un altre paner i per tant no ens hi volem ficar. Ens limitarem a dir que la festa resultà animada i simpàtica. Un sol retret a fer: l'escassa importància que els pares d'alumnes de COU d'Agramunt donaren a la convocatòria dels seus fills. Hem de fer constar que la majoria d'adults eren comarcans i considerem que això diu poc en favor dels caps de casa de la nostra Vila.

DEFETA. — S'està portant a terme al Passeig del Sió i els culpables en són els camions que transporten els materials necessaris per l'edificació de les casetes que a la seva vora s'estan construint. Si afegim al fet que els vehicles són cada dia més pesats, la circumstància d'haver passat un hivern altament plujós i enfangat amb el que això comporta d'entendiment del terreny, es fàcil endevinar les malmeses que allí s'estan esdevenint. Cal suposar, però, que el responsable de l'obra tindrà cura d'arranjar-ho. De totes maneres, bo seria que els futurs consellers municipals (els actuals ja no hi seran a temps), en comencin a prendre nota; no fos cas que amb l'afany de deixar l'obra acabada, el seu entorn restés oblidat.

INSTITUT I MALA... LLUM. — El de l'Il·luminació segueix essent un greu problema pel nostre primer centre docent. El subministre de fluid elèctric li arriba mercès a la gentil i generosa filantròpica cessió que li fa un Industrial instal·lat a la seva vora; i això no està bé. Vull dir que si bé és veritat que cal agrair profundament i en el que val el desprendiment de l'ementat Industrial, no està bé que un adob que es devia fer per sortir d'una situació d'emergència, mantingui una interinitat de set anys, i el que pot durar, car pel que es veu, el que cal és «pistonut». Diuen que en un principi l'instal·lador de la xarxa elèctrica es negava a signar els corresponents butlletins perquè no se li pagaven ni feina ni materials (una actitud lògica i humana). Ara que ja els ha signats (el que fa suposar que ja ha cobrat), resulta que la Delegació d'Indústria a Lleida no autoritza la connexió a la línia subministradora, perquè havent-se modificat les característiques que deuen reunir les instal·lacions elèctriques, el projecte no s'ajusta a les actuals normatives. Davant d'aquesta disjuntiva, hom es pregunta: Què cal fer? Canviar el projecte i tota la instal·lació elèctrica de l'Institut amb el que això representa de forta i nova inversió, o modificar simplement el projecte perquè pugui passar l'escoll burocràtic? Arronçar-se alegrement d'espatilles i anar tirant? De debò ens agradaria que algú ben enterat ens ho expliqués.

Moltes de les pel·lícules i sèries projectades per la televisió, sigui el marc que vulgui medieval o contemporani, espanyol o americà, es troba un denominador comú: baralles, espases, gantivetes, trets, cops de puny, escenes de tortura, etc., que tothom mira tranquil·lament, i fins i tot a algú li complau en gran manera. La majoria d'aquestes emissions són programades a hores en què tota la família, grans i petits, està reunida davant el televisor.

El perill de la violència és molt diferent segons que el marc sigui de l'Edat Mitja o si és semblant al que el nen viu (casa, escola, carrer). Com també és perillós veure una violència mal exercida per personatges simpàtics perquè d'alguna manera el nen procura trobar-hi justificació.

Els pares tenen un paper molt important a complir que ningú pot fer per ells. Són ells els qui han de decidir si un programa és adequat o perillós pel seu fill, en funció de la seva edat, caràcter o sensibilitat.

La televisió no posarà durant l'any una colla de programes perquè el nen pugui passar llargues hores davant l'aparell. Als pares els toca limitar el temps de televisor, respectar les hores de son i tenir en compte les indicacions que es puguin donar sobre alguns programes.

Moltes vegades és bo que els pares vegin la televisió amb els fills, la seva presència tranquil·litza i permet donar una orientació que ajudi a ressorgir la moral i posar de relleu el valor, la generositat i el sacrifici de l'heroi, per evitar que el nen no hi vegi solament combats i lluites.

La televisió no és l'única causa d'aquesta onada d'agressivitat. Els nens sempre s'han barallat, i ja jugaven a guerra, policies i lladres abans de la televisió.

La violència està en un mateix. És un component de la personalitat que es pot desviar o irritar però pitjor seria que no existís.

L'esperit combatiu és l'expressió del «voler viure» que s'ha d'educar, però no privar el nen dels seus mitjans naturals de defensa. Per tant a vegades algun espectacle violent pot exercir un paper alliberador.

No obstant hi ha el perill que el nen cregui que tot s'arregla amb cops de puny i que en la vida la lluita es l'únic mitjà de resoldre els problemes. Pot arribar a creure que tot acaba en ser cepat i fort per a tenir la raó deixant a part la intel·ligència, generositat, etc., i destruint la sensibilitat.

Els pares que veuen la televisió amb els seus fills i els coneixen, sabran aviat els programes que els poden deixar veure. Així per exemple si un nen és agressiu i brutal se li han de donar ocasions per gastar aquest instint combatiu: clubs de judo o altres esports per l'estil.

Quan el nen ja és més gran i veurà emissions violentes, reportatges de guerra, etc., els pares ja no hauran de tranquil·litzar-lo o d'explicar-li un desenllaç, però sí que li hauran d'ensenyar a reflexionar i a reaccionar, perquè de l'actitud dels pares davant el televisor dependrà la dels fills davant el fet present.

Mai no és aconsellable sol·licitar d'una manera viva la sensibilitat infantil. En tots els casos és perillós utilitzar la seva por per intentar originar en el nen el que es creu que són bons sentiments.

Abans dels dotze anys s'ha de ser prudent en el que afecta la visió del món que el nen pot adquirir.

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tels. 20, 40 i 77
GUISSONA

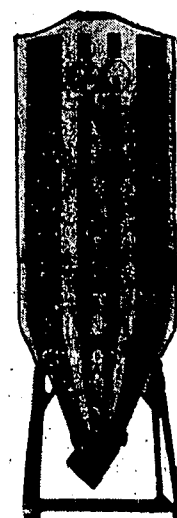
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

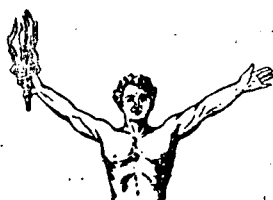
Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

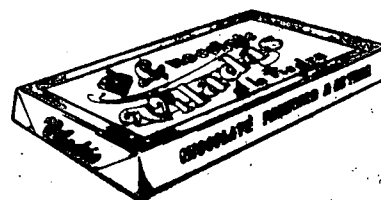
Secció Agrària

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Una
llarga...
i dolça
tradició

Xocolata *Viladès*

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Catalunya: Espill del seu passat

Març de 1934

«Els rabassaires... són els artigaires-plantadors de vinya, que no tenen prou diners per a comprar terra i esperar tres anys per a la primera verema, però que tenen prou per a finançar aquesta espera, la rompuda i la plantació pagant només una "entrada" i no tot el valor de la terra».

El temps que havia de durar el contracte entre l'amo i el rabassaire restava "molt mal definit": "unas veces con la cláusula de que subsista durante las primeras cepas, y algunas hasta que las tierras vuelvan a ser yermas... (o) después de haberse consumido las dos terceras partes de las primeras cepas". (Pierre VILAR. — Catalunya dins l'Espanya Moderna (v. III). — E. 62. — Barna, 1975 (2.ª ed.), pàgs. 651 i 570-571 respectivament).

El dia 21 de març de 1934, el Parlament de Catalunya aprovà la «Llei de Contractes de conreu», intentant així una sortida jurídica a la greu problemàtica dels rabassaires catalans i als contractes agraris del treball de la terra, en general.

Si hom intenta estudiar la Catalunya del s. XVIII veurà com la població del principat creix, d'una manera important, i paralel·lament es dona també una forta empenta a l'agricultura. Els camperols creuen en la terra i, per aquesta raó, es llancen a deserrar-la; és l'hora de la vinya.

Els propietaris de terres marginals, improductives fins ara, les cedeixen, sota un règim emfiteutic, als pagesos-jornalers perquè hi puguin plantar ceps. Els anys passen i, poc a poc, van sorgint els primers conflictes jurídics entre els amos i els rabassaires. La dialèctica entre la replantació parcial dels ceps que es morien per part del pagès, i l'actualització de les rendes renovant antics contractes per part de l'amo, tingué els moments més conflictius a finals del segle XVIII —fort increment del preu del vi—, i a l'acabament del s. XIX —atac de les vinyes per la filoxera—. Amb tot però, s'arribà al segle XX sense que el problema dels contractes pagesos hagués quedat mitjanament clarificat. És llavors quan, l'any 1923, en Lluís Companys, amb el suport d'uns 20.000 camperols afiliats, creà la UNIÓN DE RABASSAIRES.

El règim republicà constitucionalitzà l'Estatut d'Autonomia del 1932 i, al desembre del mateix any, s'inaugurà el Parlament de Catalunya. Cal no oblidar que el seu primer president fou en Lluís Companys i el seu grup polític —ERC— el que gaudia de majoria absoluta parlamentària —49 escons sobre un total de 82—. Si tenim en compte que l'electorat rabassaire era un puntal fort del partit governamental és molt lògic que la discussió i la corresponent aprovació de la Llei de Contractes de Conreu esdevingués una tasca prioritària per part del poder legislatiu català.

Malgrat tot, l'esmentada Llei —aprovada per 56 vots a favor i cap en contra—, fou considerada anticonstitucional pel Tribunal de Garanties Constitucionals de l'Estat, el dia 8 de juny de 1934. Després d'aquesta greu decisió, el Parlament de Catalunya, retirà formalment la Llei de Contractes de Conreu, però, immediatament, en presentà una altra —la mateixa—, la qual va ésser de nou aprovada sense necessitat de retocar-la gens ni mica.

Els esdeveniments del 6 d'octubre de 1934 a Catalunya i les seves conseqüències —supressió de les facultats autonòmiques—, retardaren, fins el mes de març de 1936, el reconeixement legal de la Llei del camp català. Obviament, la Llei del 8 de setembre de 1939, deixaria sense efectes totes les disposicions del Parlament de Catalunya.

Una vegada més restaren ajornats els problemes agraris al nostre país.

Joan NOVELL

MOVIMENT DEMOGRAFIC MES DE FEBRER

NAIXEMENTS:

Sandra Alvarez i Ramos dia 23
Judith Sorribes i Lopez dia 23

DEFUNCIONS:

Socors Castellà Roig 78 anys dia 9
Carme Cercós Segón 78 > > 19

PASTISSERIA BARÓ

comunica als seus clients
i amics que el nou
número del seu telèfon,
és el

39 07 09

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE FEBRER

Dia		litres m. ²
2	2'7	
4	3'6	
6	1'4	
7	1'5	
8	0'7	
9	0'9	
10	1'5	
13	0'7	
14	4	
15	1'4	
19	2'5	

Total 20'9 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

Activitats Culturals de «La Caixa»

Passades les festes nadalenques han continuat les activitats culturals promogudes per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, a través de la seva Obra «La Caixa a les Escoles». De la manera com s'han organitzat a la nostra vila i de les finalitats perseguides, ja n'havíem parlat al SIÓ de gener.

El dia 18 de gener, a les Monges, hi hagué una sessió de Música pels alumnes dels tres primers cursos d'E.G.B. L'objectiu proposat era assolir que el nen prengués contacte amb els sons musicals a partir d'elements coneguts i al seu abast.

El Col·lectiu GAT, el dia 7 de febrer, oferí als alumnes de setè i vuitè una representació teatral: «La Zapatera prodigiosa», de Federico Garcia Lorca. L'acte tingué lloc en una àmplia dependència de l'Institut. La temàtica versa sobre la defensa de la llibertat personal enfront els aspectes de convivència convencionals i mesquins.

«Hi havia una vegada a l'Oest...» fou l'obra posada en escena per la companyia Teatre de Trànsit, altra vegada a les Monges, el dia 12 de febrer, dirigida als alumnes dels cursos quart, cinquè i sisè. Amb la representació es pretén desmitificar els valors transmesos pels films sobre l'Oest Americà: que els indis són els dolents i els blancs els bons.

Però l'acte més multitudinari celebrat fins ara per als infants, fou l'espectacle «Sol, solet...» del dia 15 de febrer, a càrrec del grup «Comediants», una companyia composta per quinze artistes de diferents nacionalitats, la qual a més d'èsser internacional per l'origen dels seus elements, ho és també pel seu àmbit d'actuació: venia d'Alemanya i pròximament s'ha de dirigir als Estats Units d'Amèrica.

«Sol, solet...», dirigit a la totalitat dels alumnes de l'E.G.B. de la vila, començà a la Sala de Gimnàs de l'Institut amb l'assistència de mil dos-cents infants. Més tard sortiren tots, animadors i participants, en una festiva manifestació, la qual omplí de xerinxola el trajecte —carretera, plaça del Pou, carrer Sió— fins a la plaça de l'Església on tingué lloc l'apoteòsica clausura de l'espectacle.

Paral·lelament als actes programats per als infants, al mes de febrer s'han iniciat aquest curs les activitats del «Pla de Dinamització Cultural de les Biblioteques». Amb l'estreta col·laboració de les Comunitats Educatives del Col·legi de Ntra. Sra. del Socors, Escoles Nacionals, Institut d'Agramunt i Juntes de Pares de Família, l'esmentada Obra Cultural de «La Caixa» ha organitzat i donat suport a dues conferències sobre el tema «L'Educació Sanitària a Casa i a l'Escola», a càrrec del Dr. Josep Antó, membre del Gabinet d'Assessorament per la Salut, del Col·legi de Metges de Barcelona.

Les xerrades tingueren lloc a la Sala d'actes del Col·legi de les Monges, els dies 16 i 22 de febrer, a les deu de la nit. La nombrosa assistència —unes dues-centes persones— estava constituïda principalment per pares i ensenyants. L'amplitud, la complexitat i l'innegable interès de les qüestions exposades, van fer que el segon dia es dediqués tot el temps a un animat col·loqui entre els assistents i el conferenciant.

Pons

MEMÒRIA DE LA BIBLIOTECA corresponent a l'any 1978

Durant l'any 1978 han assistit a la Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, un total de 15.180 lectors, distribuïts de la següent manera: 4.115 nens; 3.828 nenes; 3.480 homes; i 3.757 dones. S'han consultat 18.131 obres i han utilitzat el Servei de Préstec 683 persones, les quals han llegit 770 llibres.

La Biblioteca ha estat oberta 224 dies amb una mitjana diària de 68 lectors. Durant l'any ha augmentat el fons de la Biblioteca

amb 362 llibres, 17 dels quals han estat donatius. Actualment el total de volums és de 2.949. Es reben en subscripció 35 revistes i 3 periòdics. Dels actes culturals realitzats a la Biblioteca durant l'any 1978, ja se'n féu la ressenya a SIÓ oportunament.

Entre els lectors predominen els escolars de la vila i comarca que cursen estudis a Agramunt. També la gran afluència d'estudiants ha motivat que el nombre de lectors s'hagi incrementat en un 40 % respecte l'any 1977.

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes de febrer adoptaren els següents acords:

PRESSUPOST EXTRAORDINARI.

Foren aprovades en distintes sessions el Projecte i posteriorment el Pressupost Municipal extraordinari per a la liquidació de deutes, tramitat en conformitat al disposat en el Decret-Llei 115/1979

COMPTE MUNICIPALS.

S'aprova provisionalment el Compte general del Pressupost Ordinari corresponent a l'exercici de 1.978 en la forma en què ve rendida a l'expedient de la seva raó.

LLICÈNCIES D'OBRES

A la Sra. Carme Morà Beleta, per a cobrir la resta del pati a Sta. Esperança.

Al Sr Ramon Solé Miralles, per tancar pati als Extrems Sta. Esperança.

A la Sra. Dolors Areny Romeu, repassar teulada casa Avinguda Marià Jolonch.

Al Sr. Manuel Ginestà Bach, obres interiors a la plaça Mercadal.

Al Sr Josep Pedrós Pampalona, obres interiors casa carrer Sabateria, amb arrebossat de façana.

Al Sr. Ramon Inglés Solé, elevar a definitiva la llicència d'obres que li va ser concedida per a la construcció d'una vivenda a la urbanització Verge dels Socors.

Al Sr. Aleix Darbra Gili, se li eleva a definitiva la llicència provisional que li va ser concedida al mes d'abril per a la construcció d'una vivenda a la partida Clos.

Al Sr. Marcel·lí Tarruella Bullich, elevar a definitiva la llicència provisional concedida al mes de juny de 1978.

Al Sr. Ramon Borges Vendrell, se li concedeix pròrroga per a l'acabament de construcció de dues vivendes a l'Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Pere Duran Rubió, per obres de distribució al segon pis als Extrems Sta. Esperança.

A la Sra. Dolors Mas Balagué, per a l'obertura de la primera planta de l'Hotel Residència, a la Ctra. de Tàrrrega.

Al Sr. Pere Solé Buireu, se li eleva a definitiva la llicència provisional concedida el 22 de setembre últim, per a la construcció d'una vivenda a la Ctra. de Cervera.

Al Sr. Manuel Mayoral Alavedra, per a la construcció de 17 vivendes de Protecció Oficial al Pg. de Josep Brufau.

Al Sr. David Villalta Farré, per a tancar el pati al Pg. Josep Brufau.

Al Sr. Antoni Zambrano Zambrano, per a cobrir part del pati situat als Extrems Circumval·lació.

Al Sr. Jaume Tallavi Balagueró, per a reconstruir la façana de la casa situada a la Pça. de l'Olm.

Al Sr. Ignasi Oromí Vallverdú, per a tancar un pati al Passeig J. Brufau.

Al Sr. Ricard Vicens Borges, se li eleva a definitiva la llicència concedida per a la construcció d'una vivenda als Extrems Sta. Esperança.

Al Sr. Felicià Garcia Lora, per a tancar provisionalment un pati a la Ctra. de Tàrrrega.

A la Sra. Dolors Solà Areny, per a cobrir un pati al Corriol dels Horts.

Al Sr. Jordi Piñol Moncunill, per a procedir a la fonamentació d'un cobert al carrer Ntra. Sra. dels Socors.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Baltasar Bertan Farrás, per a la vivenda de l'edifici «La Torre».

Al Sr. Ricard Vicens Borges, per a la vivenda als Extrems Sta. Esperança.

Al Sr. Joan Ribera Piulats, per a la vivenda Passeig de Josep Brufau.

ATRACCIONS.

A l'Empresa Amorós Silvestrini, per a una sessió de circ entre els dies 10 al 15 de Setembre pròxim

Al Sr Francesc Caravaca Gomez, per a la instal·lació d'una caseta de tir, durant el mes de març i part d'abril.

A la Sra. Clàudia Morera Sala, per a la instal·lació d'uns cavallets, durant la Festa Major.

DESIGNACIÓ CARRERS

S'acorda designar noms als carrers cedits per la Sra Carme Trepal Pla, i que són els següents: Camí dels Horts, Passeig Escoles Noves i Avinguda Carme.

COMTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import de 873.707 Ptes

EL JOVE

FRANCESC XAVIER PENELLA I FITÓ

morí a l'edat de 17 anys,
quan començava a disfrutar
la seva vida juvenil.

A. C. S.

Els familiars volen agrair a tots els veïns i convilatants, les repetides mostres d'afecte i de condol rebudes en aquests dies difícils.

Agramunt, 6 de març de 1979

En compliment al disposat a l'article 24 de la vigent Llei de Premsa i Impremta, ens plau manifestar que SIÓ és propietat de l'Ajuntament d'Agramunt i que la seva publicació no té finalitat lucrativa. L'import de l'edició es cobreix amb les subscripcions, anuncis i una subvenció variable de l'Ajuntament.

UN PROGRAMA URGENT: EL MUNICIPAL

per Guillem Viladot

En el moment de redactar aquest paper ja són públiques les dues candidatures que es presentaran per a ser triades en les eleccions municipals. Durant la gestació de les candidatures municipals jo sempre he manifestat el meu criteri: el de presentar una candidatura única que abastés persones amb afiliació de dreta (UCD) fins a persones de afiliació d'esquerra (PSUC) passant per la resta de partits polítics i tenint molt present una colla de ciutadans que malgrat no pertànyer a cap partit són representants de grans sectors locals. Perquè en les petites comunitats no es tracta tant de tenir en compte les ideologies com les persones concretes.

Potser per utòpica, aquesta proposta meua no va tenir prou audiència, malgrat que es fonamentés en una colla de raons. Una era que a Agramunt no són pas les afiliacions a un partit o altre allò que ens diferencia, sinó allò que som com a persones. I sovint, ser d'un partit no vol dir res més que voler ser distints d'una persona que no «és» com nosaltres. I més que ser, potser haurien de parlar d'un estar. Dins les petites comunitats cadascú «està» d'una manera distinta. I en estar som d'una manera diferents davant les mateixes qüestions. Perquè no es tracta de portar a la pràctica unes ideologies, sinó de resoldre uns problemes concrets. I tots els problemes només poden tenir una solució: aquella que és favorable al bé comú.

Una altra raó és que l'ajuntament que hagi de regir el nostre municipi haurà de tenir el suport de tota la Vila, i això només era possible amb una candidatura de consens. I aquest suport era necessari—serà necessari— quan possiblement darrera i dalt dels ajuntaments democràtics hi hagin governs civils encara franquistes, o continuistes del franquisme sota noms nous, perquè no hem de creure que Madrid es deixi perdre, així com així, els «virreis» que han estat sempre els governadors. I possiblement en més d'una ocasió, una gestació municipal no sempre serà contemplada amb la mateixa òptica —ni de bon tros!— que la governativa, originant-se un conflicte de competències, que haurien estat possibles de ser superades a favor local amb un ajuntament de tota la població.

Però ja no hi ha remei. Amb tot, he volgut que quedi constància de la meua bona voluntat no tant a defensar una política de consens —que també— com de plantejar les coses de cara una possibilitat a favor de tots. Surti qui surti elegit, la feina serà molta, perquè els problemes heretats d'una colla llarga de juntes municipals viciades per una administració closa, són profunds i urgents. I els problemes s'han agreujat durant aquest espai de temps d'acció municipal mínima, per a no dir estèril, de la qual no se'n poden fer responsables els edils que en surten, sinó a una administració central que ha estat dubtant de convocar eleccions perquè no sabia per quin caient tirar, en no veure clar el que més li convenia. I aquest deterior municipal no és perquè siguem en una democràcia; sinó perquè «els franquistes encara són al poder» a Madrid!

Un programa municipal immediat, al meu veure hauria de ser breu, concís i contemplar els aspectes més implicadors. Aquest programa hauria de referir-se, per exemple, a la sanitat, a l'ensenyament i a l'urbanisme per tal que Agramunt fos un poble amb més salut, amb més cultura i d'habitatge més còmode. Des del punt de vista sanitari s'han de resoldre problemes concrets existents i s'ha d'anar a crear un petit hospital d'urgències i un assil de vells on la geriatria sigui l'objectiu a atendre. Per la cultura, els mestres i les escoles o institut haurien de merèixer una atenció especial per a convertir els centres en dinàmiques que consolidessin els ensenyaments «oficials» i que dinamitzessin àmbits culturals propers: un museu-estudi de la pagesia, d'arqueologia, del folklore, etc., haurien de ser fitons immediats a assolir. I en l'aspecte urbanístic, caldria que Agramunt recuperés, o almenys no perdés més, la seva fesomia de poble medieval en la seva àrea arcaica, en el sentit que cada edificació en el casc vell fos estudiada amb molts elements a tenir en compte.

Sé que en alguns països, els ajuntaments sempre que han de prendre una decisió important demanen la participació dels partits polítics i de les centrals sindicals. Perquè els partits i les centrals sindicals s'entenen com unes agrupacions dinàmiques de ciutadans que en tot moment vetllen per una millor qualitat de vida.